BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. birželio 7 d. *

Byloje T-471/08

Ciarán Toland, gyvenantis Dubline (Airija), atstovaujamas solisitoriaus A. Burke, *SC* E. Regan ir baristerio J. Newman,

ieškovas,

palaikomas

Danijos Karalystės, atstovaujamos B. Weis Fogh ir C. Vang,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos J. Heliskoski, A. Guimaraes-Purokoski ir H. Leppo,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk, S. Johannesson ir K. Petkovska,

įstojusių į bylą šalių,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą H. Krück, N. Lorenz ir D. Moore,

atsakovą,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2008 m. rugpjūčio 11 d. Europos Parlamento sprendimą A (2008) 10636 tiek, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su 2008 m. sausio 9 d. Parlamento vidaus audito tarnybos ataskaita Nr. 06/02 „Išmokų Parlamento narių padėjėjams auditas“,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood, teisėjai F. Dehousse (pranešėjas) ir J. Schwarcz,

posėdžio sekretorė K. Andovà, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. gruodžio 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) apibrėžiami EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principai, sąlygos ir apribojimai.

2 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalis:

„2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<…>

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>“

Faktinės bylos aplinkybės

3 2008 m. birželio 11 d. laišku ieškovas Ciarán Toland paprašė Parlamento jam pateikti metinę šios institucijos vidaus audito tarnybos ataskaitą už 2006 m., įskaitant ir šešiolika vidaus audito ataskaitų, nurodytų 2008 m. balandžio 22 d. Parlamento rezoliucijos su pastabomis, sudarančiomis neatskiriamą sprendimo dėl 2006 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo dalį, I skirsnis – Europos Parlamentas (OL 2009, L 88, p. 3), 24 punkte.

4 2008 m. birželio 23 d. laišku Parlamento generalinis sekretorius leido ieškovui susipažinti su 2007 m. liepos 16 d. Parlamento vidaus audito tarnybos metine ataskaita Nr. 07/01 už 2006 m. (toliau – Ataskaita Nr. 07/01), išskyrus šios ataskaitos dalį, susijusią su dar vykstančiu auditu. 2008 m. birželio 23 d. laiške neminimos dar kitos šešiolika vidaus audito ataskaitos, kurių prašė ieškovas.

5 2008 m. liepos 19 d. laišku ieškovas pateikė kartotinį prašymą leisti susipažinti su šešiolika vidaus audito ataskaitų dėl priežasčių, nurodytų 2008 m. birželio 11 d. laiške, ir motyvuodamas tuo, kad 2008 m. birželio 23 d. Parlamento generalinio sekretoriaus laiške nepateikiamas joks tinkamas pagrįsto atsisakymo pateikti šias ataskaitas pateisinimas. Ieškovas taip pat paprašė leisti susipažinti su slapta Ataskaitos Nr. 07/01 dalimi.

6 2008 m. rugpjūčio 11 d. laišku (toliau – ginčijamas sprendimas) Parlamentas visų pirma atsisakė leisti susipažinti su slapta Ataskaitos Nr. 07/01 dalimi, antra, leido laisvai susipažinti su trylika iš šešiolikos vidaus audito ataskaitų ir iš dalies su likusiomis dviem ataskaitomis ir, trečia, atsisakė leisti susipažinti su keturiolikta ataskaita, t. y. su jo vidaus audito tarnybos ataskaita Nr. 06/02 „Išmokų Parlamento narių padėjėjams auditas“ (toliau – Ataskaita Nr. 06/02).

7 Ginčijamame sprendime Parlamentas apibūdino Ataskaitą Nr. 06/02 kaip pirmoje dalyje apimančią rizikos, susijusios su finansinėmis operacijomis taikant išmokas Parlamento narių padėjėjams, analizę ir išsamią galiojančių nuostatų bei jų veikimo analizę, antroje dalyje – vidaus auditoriaus parengtą veiksmų plano siekiant pagerinti sistemos funkcionavimą santrauką ir trečioje dalyje – išsamų šio veiksmų plano paaiškinimą (ginčijamo sprendimo 2 puslapio paskutinė pastraipa).

8 Parlamentas pridūrė, kad Ataskaita Nr. 06/02, kaip rizikos, susijusios su Parlamento tarnybų finansinėmis operacijomis taikant išmokas Parlamento narių padėjėjams, tyrimas ir kaip visuma pasiūlymų siekiant pagerinti sistemą, yra auditas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąją įtrauką (ginčijamo sprendimo 2 puslapio paskutinė pastraipa ir 3 puslapio viršus).

9 Parlamentas konstatavo, kad Ataskaitai Nr. 06/02, nors ir užbaigtai 2008 m. sausio 9 d., vis dar buvo taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta teisės leisti susipažinti išimtis. Parlamentas rėmėsi 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Franchet ir Byk prieš Komisiją* (T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 120 ir paskesni punktai). Jis nurodė, kad Ataskaitoje Nr. 06/02 esančiuose veiksmų planuose skelbiami principai, kuriais gali būti grindžiama Parlamento narių padėjėjų veiklos teisinio pagrindo peržiūra. Be to, šiuose veiksmų planuose skelbiami kiti veiksmai, kurių jau gali imtis Parlamento „Finansų“ generalinis direktoratas (GD) prieš darant kokį reglamentavimo pagrindo pakeitimą. Parlamentas manė, kad jo administracijai turi būti suteiktas protingas terminas, kad būtų galima atsižvelgti į šiuos pasiūlymus ir juos nedelsiant įgyvendinti, kaip to reikalaujama 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74; toliau – Finansinis reglamentas) 86 straipsnyje. Parlamento teigimu, šiame etape leidus bent iš dalies susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 galėtų kilti pavojus dėl jos veiksmingo panaudojimo ir kartu audito tikslui remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąja įtrauka (ginčijamo sprendimo 3 puslapio pirma pastraipa).

10 Be to, Parlamentas tvirtina, kad Ataskaitos Nr. 06/02 veiksmų planuose yra pasiūlymų, dėl kurių reikia, kad kompetentingos politinės valdžios institucijos, t. y. ne vien Parlamento biuras ir Parlamento pirmininkų sueiga, bet ir Komisija, Taryba ir valstybės narės, priimtų sprendimą. Parlamentas nurodė, kad per 2008 m. balandžio 22 d. plenarinę sesiją, jis visų pirma padrąsino Parlamento biuro darbo grupės dėl Parlamento narių statuto narius pateikti savo išvadas dėl nedelstinų ir tinkamų veiksmų atsižvelgiant į Ataskaitoje Nr. 06/02 esančias pastabas, antra, paragino nedelsiant pradėti derybas su valstybėmis narėmis ir Belgijos vyriausybe, trečia, įgaliojo savo generalinį sekretorių užmegzti kontaktą su Komisija ir Taryba siekiant užtikrinti galimybę priimti naujus teisės aktus dėl Parlamento narių padėjėjų pakeičiant sutartininkams taikytiną tvarką ir galiausiai įpareigojo savo darbo grupę dėl Parlamento narių, jų padėjėjų ir pensijų fondų statuto skubiai įvertinti galiojančių nuostatų veikimą ir, atsižvelgiant į bylos medžiagos svarbą, pateikti visus pasiūlymus, kurie, darbo grupės

nuomone, yra būtini, dėl šių nuostatų pakeitimo (ginčijamo sprendimo 3 puslapio trečia pastraipa).

11 Parlamentas pridūrė, kad nors Parlamento biuras priėmė 2008 m. liepos 9 d. Parlamento narių statuto taikymo priemones, sprendimų priėmimo procesas, kuris yra jautrus ir sudėtingas, toliau tęsiamas; šiame procese Ataskaita Nr. 06/02 yra svarbus referencinis dokumentas. Parlamentas tvirtina, kad išmokų nariams naudojimas yra jautrus klausimas, kuriuo labai domisi žiniasklaida, ir kad Ataskaitoje Nr. 06/02 esanti informacija galėtų būti naudojama siekiant pakenkti diskusijoms dėl sistemos reformos ir sutrukdyti greitai reformai. Todėl, Parlamento teigimu, Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimas šiame etape sukeltų rimtą pavojų ne tik jo sprendimų priėmimo, bet ir „kitiems“, procesams, todėl jis pats negalėtų tinkamai įgyvendinti nagrinėjamos reformos (ginčijamo sprendimo 3 puslapio paskutinė pastraipa ir 4 puslapio viršus).

12 Taigi, Parlamentas, manydamas, kad ieškovo 2008 m. liepos 19 d. prašyme nenurodytas joks argumentas, galintis pateisinti Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimą, ir kad toks atskleidimas, net ir iš dalies, viena vertus, keltų pavojų audito tikslui pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąją įtrauką ir, kita vertus, Parlamento sprendimų priėmimo procesui remiantis to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalimi, nusprendė atmesti ieškovo prašymą leisti susipažinti su minėta ataskaita (ginčijamo sprendimo 4 puslapio antra ir trečia pastraipos).

Procesas ir šalių reikalavimai

13 Pareiškimu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2008 m. spalio 23 d., ieškovas pareiškė šį ieškinį.

14 Pareiškimais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2009 m. kovo 13, 17 ir 30 d., Švedijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Danijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti ieškovo reikalavimus.

15 2009 m. nutartimi Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus leisti įstoti į bylą.

16 Pakeitus Pirmosios instancijos kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.

17 Pareiškimais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje atitinkamai 2009 m. rugpjūčio 26 d., rugsėjo 9 ir 11 d., Švedijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Danijos Karalystė pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimus.

18 Parlamentas ir ieškovas savo pastabas dėl šių įstojimo į bylą paaiškinimų pateikė atitinkamai 2009 m. lapkričio 16 ir 18 d.

19 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

20 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus 2010 m. gruodžio 7 d. vykusiame posėdyje.

21 Ieškiniu ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02,

— įpareigoti Parlamentą leisti jam susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02,

— priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

22 Dublike ieškovas atsisakė savo prašymo, kad Bendrasis Teismas įpareigotų Parlamentą leisti jam susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02.

23 Parlamentas, atsižvelgdamas į šį ieškovo reikalavimų pakeitimą, Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti kaip nepagrįstą prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas,

— įpareigoti įstojusias į bylą šalis padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

24 Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė iš esmės palaiko ieškovo reikalavimą panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl teisės

25 Šiuo ieškiniu, be formaliai pateiktų trijų pagrindų – akivaizdžios vertinimo klaidos, pareigos motyvuoti pažeidimo ir proporcingumo principo pažeidimo, – nurodomos teisės klaidos, pasireiškiančios tuo, kad Parlamentas, pirma, pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, antra, to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalį. Būtent remiantis tokiu išskyrimu, pateikus tam tikras pirmines pastabas, reikia nagrinėti skirtingus ieškovo pagrindus ir argumentus.

Pirminės pastabos

26 Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse, suteikti visuomenei teisę leisti susipažinti su institucijų dokumentais, susijusiais su visomis Sąjungos veiklos sritimis, išskyrus tam tikras jame numatytas išimtis.

27 Remiantis šio reglamento 1 konstatuojamąja dalimi, jis atitinka ES 1 straipsnio antroje pastraipoje, įtrauktoje Amsterdamo sutartimi, išreikštą siekį žymėti naują etapą dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai

priimami kuo atviriau bei kuo arčiau piliečių. Taigi, kaip nurodoma Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi su šių institucijų demokratiškumu.

28 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, kad nebūtų užkertamas kelias taikyti bendrąjį principą, pagal kurį visuomenei suteikiamos kuo didesnės galimybės susipažinti su institucijų turimais dokumentais (2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija prieš Komisiją*, C-64/05 P, Rink. p. I-11389, 66 punktas ir 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723, 36 punktas; šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 84 punktas). Be to, proporcingumo principas reikalauja, kad išimtimis neturi būti viršijama tai, kas yra tinkama ir būtina siekiamam tikslui įgyvendinti (šiuo klausimu žr. 2001 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Hautala*, C-353/99 P, Rink. p. I-9565, 28 punktą).

29 Be to, tokio prašymo leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus. Iš tikrųjų, viena vertus, vien aplinkybės, kad dokumentas susijęs su išimtimi saugomu interesu, nepakanka pateisinti tokios išimties taikymą (pagal analogiją žr. 2000 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. I-3011, 45 punktą). Toks taikymas iš principo gali būti pagrįstas, tik jei institucija iš anksto įvertino, pirma, ar dėl susipažinimo su dokumentu konkrečiai ir realiai nukentėtų saugomas interesas, ir, antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais, ar nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomo dokumento atskleidimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją*, T-355/04 ir T-446/04, Rink. p. II-1, 123 punktą). Kita vertus, rizika pakenkti saugomam interesui turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne tik hipotetiška (pagal analogiją žr. 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-211/00, Rink. p. II-485, 56 punktą). Toks tyrimas turi atsispindėti sprendimo

motyvuose (2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, 69 punktas ir šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 115 punktas).

30 Kiekvieno dokumento konkretus ir individualus tyrimas taip pat yra būtinas ir tuo atveju, kai nors yra aišku, kad prašyme leisti susipažinti nurodytiems dokumentams taikoma išimtis, institucija gali įvertinti galimybę leisti pareiškėjui susipažinti su dokumentais iš dalies, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje, tik atlikusi tokį tyrimą (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JT's Corporation prieš Komisiją*, T-123/99, Rink. p. II-3269, 46 punktą ir šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 117 punktą).

31 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia nagrinėti šį ieškinį.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos pažeidimo

Šalių argumentai

32 Ieškovas, palaikomas įstojusių į bylą šalių, tvirtina, kad Parlamentas šiuo atveju klaidingai vadovavosi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi dėl teisės susipažinti su dokumentais, kurios tikslas yra audito tikslų apsauga.

33 Kadangi auditas buvo pabaigtas 2008 m. sausio 9 d., nebuvo jokios priežasties 2008 m. rugpjūčio mėn. atsisakyti jį atskleisti: tai niekaip negalėjo paveikti gerų ketinimų. Dėl teiginio, kad tokiu atskleidimu gali būti pakenkta „audito tikslams“, nes dėl to administracija neturėtų protingo termino išnagrinėti ir įgyvendinti Ataskaitoje Nr. 06/02 siūlomas priemones, ieškovas tvirtina, kad situacija šiuo atveju skiriasi nuo situacijos šio sprendimo 9 punkte minėtame Sprendime *Franchet ir Byk prieš Komisiją*. Tuo atveju ginčijamame sprendime nebuvo nurodytas joks terminas, kuriam pasibaigus Ataskaita Nr. 06/02 galėjo būti pateikta. Tame sprendime buvo nurodyta, kad numatyta reforma buvo reglamentacinio pobūdžio ir dėl jos nebuvo atliktas joks kitas tyrimas ar patikrinimas, kurio baigčiai kiltų pavojus dėl Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimo. Todėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje esančios išimties taikymo sąlygos dėl audito tikslų įgyvendinimo nebuvo įvykdytos.

34 Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo ieškovas tvirtina, kad šiuo sprendimu neatsakoma į klausimą, kaip leidimas susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 gali kelti konkretų ir faktinį pavojų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąja įtrauka saugomam interesui. Be to, šiame sprendime nenagrinėjama, ar yra viršesnis viešasis interesas, pateisinantis Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimą, nepaisant tariamo pavojaus audito tikslams. Be to, tokiu sprendimu, kuriame nėra tokio nagrinėjimo, pažeidžiamas proporcingumo principas.

35 Tačiau, ieškovo teigimu, akivaizdu, kad viršesniu viešuoju interesu yra visuomenės interesas susipažinti su audito ataskaita, kuri leidžia jai būti informuotai apie tai, kaip naudojama Parlamentui funkcionuoti skirta didelė viešųjų fondų dalis.

36 Parlamentas tvirtina, kad šio sprendimo 9 punkte minėtu Sprendimu *Franchet ir Byk prieš Komisiją* pripažįstamas protingo termino, suteikto administracijai priimti

sprendimą dėl priemonių, kurių reikia imtis remiantis ataskaitoje esančia informacija, teisėtumas. Tačiau šioje byloje ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Parlamentas turėjo vos septynis mėnesius priimti sprendimą dėl šių priemonių, turint omenyje ilgesnius terminus, Pirmosios instancijos teismo pripažintus pagrįstais šio sprendimo 9 punkte minėtame Sprendime *Franchet ir Byk prieš Komisiją*.

37 Parlamentas pabrėžia, kad termino pagrįstumas turi būti vertinamas ginčijamo sprendimo priėmimo momentu ir kad jis neturi teisinės pareigos šiame sprendime nurodyti, kada ateityje šis terminas pasibaigs. Jis yra klaidingai kaltinamas dėl šios nuorodos nepateikimo.

38 Kalbant apie tvirtinimą, kad ginčijamu sprendimu nebuvo nustatytas joks dar vykstantis kitas tyrimas ar patikrinimas, reikia ginčijamą sprendimą suvokti taip, kad jame pateikta nuoroda į Ataskaitą Nr. 06/02, kurioje yra veiksmų planai, „apibūdinantys kitas jau pradėtas Finansų GD priemones prieš darant kokį nors reglamentavimo pagrindo pakeitimą“, atsižvelgiant į šį sprendimą neabejotinai reiškia ne tik teisės aktų reformą, bet ir tyrimus bei patikrinimus. Be to, 2008 m. rugpjūčio mėn. dar buvo vykdomi administraciniai tyrimai dėl kai kuriems Parlamento nariams pervestų sumų panaudojimo kaip išmokų jų padėjėjams, todėl Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimas galėjo kelti jiems pavojų. Tai irgi buvo visuotinai žinoma ir ieškovas apie tai turėjo žinoti.

39 Parlamentas nesutinka, kad ginčijamo sprendimo pagrindimas pavojumi audito tikslų apsaugai arba viršesnio viešojo intereso dėl atskleidimo nebuvimu buvo nepakankamai motyvuotas.

40 Dėl argumento, susijusio su tariamu proporcingumo principo pažeidimu, Parlamentas tvirtina, kad, be to, jog šis argumentas iš esmės tėra kitų ieškovo argumentų pakartojimas, šioje byloje nagrinėjamas klausimas neturi nieko bendra su proporcingumo vertinimu, ir jame kalbama apie viešojo intereso dėl dokumento apsaugos suderinimą su viešuoju interesu dėl jo atskleidimo.

41 Galiausiai argumentas, susijęs su tuo, kad skaidrumas galėtų būti viršesnis viešasis interesas, pateisinantis dokumento atskleidimą, kuriam priešingu atveju būtų taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ar 3 dalių išimtis, neatitinka reglamento logikos.

Bendrojo Teismo vertinimas

42 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka leidžiama atsisakyti leisti susipažinti su dokumentu tuo atveju, jeigu jo atskleidimas keltų pavojų inspekcijos, tyrimų ir audito tikslų apsaugai, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

43 Pirmosios instancijos teismas byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 9 punkte minėtas Sprendimas *Franchet ir Byk prieš Komisiją* (109 punktas), nusprendė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką reikia aiškinti taip: ši nuostata, kuria siekiama, jog nenukentėtų „inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų“ apsauga, yra taikoma tik tada, kai dėl nagrinėjamų dokumentų atskleidimo gali kilti pavojus, kad nebus užbaigta ši veikla.

44 Žinoma, įvairiems tyrimo ar inspekcijos aktams ir toliau gali būti taikoma inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtis tol, kol yra vykdoma minėta veikla, netgi jei jau baigėsi konkretus tyrimas ar inspekcija, dėl kurių buvo parengta ataskaita, su kuria prašyta leisti susipažinti (šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 110 punktas).

45 Vis dėlto manyti, kad įvairiems su inspekcijomis, tyrimais ar auditu susijusiems dokumentams Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis gali būti taikoma tol, kol nėra nuspręsta dėl tolesnių veiksmų pagal šias procedūras, reikštų, kad galimybę susipažinti su minėtais dokumentais lemia atsitiktinis, būsimas ir galbūt dar tolimas įvykis, priklausantis nuo įvairių valdžios institucijų veiklos spartumo ir kruopštumo. Tokia pozicija neatitiktų tikslo užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su dokumentais, susijusiais su galimais finansinių interesų valdymo pažeidimais, kad piliečiai galėtų veiksmingiau kontroliuoti viešosios valdžios vykdymo teisėtumą (šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 111 ir 112 punktai).

46 Todėl reikia patikrinti, ar priimant ginčijamus sprendimus dar buvo vykdomos inspekcijos ir tyrimai, kuriems, atskleidus prašomus dokumentus, būtų kilęs pavojus, ir ar ši veikla buvo vykdoma per pagrįstą terminą (šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 113 punktas).

47 Iš šių teiginių matyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis dėl teisės susipažinti su dokumentais gali būti pripažinta taikytina audito ataskaitai, dėl kurios atskleidimo būtų pakenkta inspekcijoms ar tyrimui, kurie būtų vykdomi per pagrįstą terminą remiantis jos turiniu.

48 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 3 puslapio pirmoje pastraipoje Parlamento atsisakymas leisti susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka grindžiamas, darant nuorodą į šio sprendimo 9 punkte minėtą Sprendimą *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, tvirtinimu, kad „(Parlamento) administracijai reikia pagrįsto termino tam, kad būtų atsižvelgta į (šioje Ataskaitoje Nr. 06/02 esančius) pasiūlymus ir jie galėtų būti nedelsiant įgyvendinti, kaip to reikalaujama ir Finansinio reglamento 86 straipsnyje“.

49 Pagal tą pačią ginčijamo sprendimo pastraipą „šiame etape leidžiant nors ir iš dalies susipažinti su (Ataskaita Nr. 06/02) gali būti pakenkta veiksmingam šios ataskaitos naudojimui ir todėl „audito tikslui““. Ginčijamo sprendimo 4 puslapio pirmoje ir antroje pastraipose Parlamentas šiuo atveju daro kategorišką išvadą, kad leidžiant nors ir iš dalies susipažinti šiame etape „būtų pakenkta veiksmingam (Ataskaitos Nr. 06/02) turinio naudojimui“ arba „būtų sukeliamas pavojus audito tikslui“.

50 Iš šių teiginių matyti, jog Parlamentas, remdamasis šio sprendimo 9 punkte minėtu Sprendimu *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, tvirtina, kad Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimas ginčijamo sprendimo priėmimo momentu būtų pernelyg ankstyvas tam, kad leistų sėkmingai užbaigti net ir prieš išmokų Parlamento narių padėjėjams reglamentavimo pagrindo reformą šioje ataskaitoje siūlomus skubius veiksmus.

51 Tačiau ginčijamame sprendime neminima jokia konkreti inspekcijų ar tyrimo procedūra ar kokie nors kiti administraciniai patikrinimai, kurie būtų buvę vykdomi priimant šį sprendimą ir kuriais būtų nedelsiant įgyvendinami Ataskaitoje Nr. 06/02 siūlomi veiksmai.

52 Todėl ginčijamame sprendime, jo dalyje, skirtoje dėl prašymo leisti susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 atmetimo, tik daroma abstrakti nuoroda į būtinybę suteikti administracijai pagrįstą terminą skubiai šioje ataskaitoje esantiems pasiūlymams įgyvendinti ir minimi įvairūs ketinimai, kurių siekiama reformuojant Parlamento narių padėjėjų veiklos reglamentavimo norminį pagrindą.

53 Šiuo aspektu nuoroda į šias įvairias iniciatyvas, kurių imtasi siekiant reformuoti Parlamento narių padėjėjų veiklą, nesusijusi nei su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi dėl inspekcijų, tyrimo ir audito tikslų apsauga, nei su to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtimi dėl institucijos sprendimų priėmimo proceso apsauga. Be to, būtent šiuo aspektu Parlamentas ginčijamo sprendimo 4 puslapio viršuje nurodė, kad „šiame etape atskleidus Ataskaitą (Nr. 06/02) kiltų rimtas pavojus Europos Parlamento sprendimų priėmimo procesui“.

54 Vienintelė nuoroda ginčijamame sprendime į konkretų tyrimo atvejį, yra pateikta šio sprendimo dalyje, kuria atmetamas prašymas leisti susipažinti su tam tikromis slaptomis kitų audito ataskaitų, ne Ataskaitos Nr. 06/02, dalimis motyvuojant tuo, kad leidus susipažinti su šiomis dalimis būtų atskleistas konkretus tariamo sukčiavimo atvejis, kurį šiuo metu nagrinėja Europos kovos su sukčiavimo tarnyba (OLAF). Tačiau atsakydamas į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą Parlamentas nurodė, kad pačioje Ataskaitoje Nr. 06/02 nėra jokių duomenų, kurie leistų nustatyti konkrečius atvejus.

55 Per posėdį Parlamentas tvirtino, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu inspekcijų ir tyrimų procedūros bei kiti administraciniai patikrinimai remiantis Ataskaita Nr. 06/02 dar buvo vykdomi. Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 51 punkte, šiame sprendime nenurodyta nė viena tokio tipo procedūra. Todėl šis sprendimas, kuriame nenurodytos šios tariamos procedūros, dar mažiau pagrindžia tai, kodėl jų

užbaigimo terminas 2008 m. rugpjūčio mėn. turėjo būti traktuojamas kaip pagrįstas ir kaip Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimas galėjo pakenkti jų sėkmingam užbaigimui.

56 Per posėdį Parlamentas taip pat pateikė argumentą, kad Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimas prieštarautų šio dokumento pobūdžiui. Tai yra vidaus dokumentas, priimtas vadovaujantis Finansiniu reglamentu, bet ne dokumentas, kuris skirtas visuomenei, kaip antai Europos Sąjungos Audito Rūmų ataskaita dėl biudžeto įgyvendinimo, kuri kiekvienais metais skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Parlamento teigimu, dėl tokio tipo vidaus dokumento atskleidimo institucijų vidaus auditoriai būtų priversti riboti savo pastabas, o tai lemtų mažesnį vidaus audito veiksmingumą gerinant atitinkamų institucijų funkcionavimą.

57 Visų pirma reikia pažymėti, kad šių motyvų nėra ginčijamame sprendime. Žinoma, minėto sprendimo 2 ir 3 puslapiuose Parlamentas mini Finansinio reglamento 86 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, pagal kurią vidaus auditorius pataria savo institucijai dėl rizikos valdymo. Tačiau dėl šių nuorodų, kurios, be to, pateiktos ginčijamo sprendimo dalyje, ne toje, kurioje nagrinėjamas prašymas leisti susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02, jis nepateikė jokių argumentų, kurie būtų panašūs į pirmą kartą pateikus per posėdį. Be to, tai, kad šiuo atveju Parlamentas leido bent jau iš dalies susipažinti su penkiolika iš šešiolikos prašyme leisti susipažinti su dokumentais nurodytomis vidaus audito ataskaitomis, parodo, kad ne tiek šių audito ataskaitų, kaip vidaus dokumentų, pobūdis lemia Parlamento sprendimą leisti arba neleisti su jais susipažinti, bet konkretus šių ataskaitų dalykas ir turinys.

58 Atsižvelgiant į visa tai darytina išvada, jog teisės požiūriu Parlamentas nepakankamai pagrindė ginčijamo sprendimo teiginį, kad leidus susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 kiltų pavojus audito tikslų apsaugai. Todėl, nesant būtinybės nagrinėti klausimo dėl viršesnio viešojo intereso dėl atskleidimo buvimo, darytina išvada, kad ginčijamas

sprendimas nėra pagrįstas tiek, kiek juo buvo atsisakyta leisti susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pažeidimo

Šalių argumentai

59 Ieškovas, palaikomas įstojusių į bylą šalių, tvirtina, kad Parlamentas šiuo atveju padarė klaidą, kai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatytą teisės leisti susipažinti su dokumentais išimtį.

60 Ginčijamo sprendimo motyvai, susiję, pirma, su tuo, kad klausimas, kaip Parlamento nariai naudoja jų padėjėjams skirtas išmokas, yra jautrus klausimas, kuriuo labai domisi žiniasklaida, ir, antra, kad dėl Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimo galėtų būti pakenkta sprendimų priėmimo procesui, yra labiau politiniai nei teisiniai argumentai, kurie, be to, grindžiami prielaida, kad skaidrumas ir visuomenės informavimas trukdo geram reglamentavimui ir gerai teisėkūrai. Taip ginčijamu sprendimu būtų paneigtas pagrindinis skaidrumo principas.

61 Ieškovas pažymi, kad Parlamentas ginčijame sprendime neatsižvelgė į viršesnį viešąjį interesą būti informuotam. Tačiau reikėtų labiau įvertinti, kad demokratinės institucijos sprendimų priėmimo procesui įstatymų ir kitų teisės aktų leidimo srityje visuomenės informavimu iš principo negali būti pakenkta. Viršesnis viešasis interesas dėl

atskleidimo yra gerokai svarbesnis nei pastangos pašalinti pavojų, kuris, be to, yra hipotetinis, kad šiuo atskleidimu bus pakenkta viešoms diskusijoms. Ginčijamame sprendime nėra jokių tinkamų motyvų, kurie šiuo atveju pateisintų išimtį dėl skaidrumo principo.

62 Ieškovas tvirtina, kad, kalbant apie teisės aktų leidimo veiklos dokumentus ir informaciją, Reglamente Nr. 1049/2001 teikiama ypatinga svarba skaidrumui neturėtų būti remiamasi siekiant pateisinti skaidrumo pareigos kitose Parlamento veiklos srityse, būtent jo administracinės veiklos srityje, nevykdymą. Skaidrumas taikomas ne tik teisės aktų leidimo srityje, bet ir institucijos administracinėms, ne teisės aktų leidimo ir vidaus, vykdomosioms funkcijoms.

63 Parlamento bandymas taikyti skaidrumo principą, kaip viršesnį viešąjį interesą, teisės aktų leidimo procesui po to, kai tokio pobūdžio dokumento projektas tapo viešas, liudija apie siaurą ir netikslų požiūrį į šią bylą ir pagrindinius Reglamento Nr. 1049/2001 principus. Parlamentas daro klaidą neigdamas, kad Ataskaita Nr. 06/02 nustato principus, kuriais remiantis gali būti atliekama teisinių pagrindų reforma, ir dirbtinai atskiria teisės aktų leidimo procedūrą nuo tarpinstitucinių diskusijų, kurios paprastai įvyksta prieš Komisijai formaliai pateikiant teisės akto projektą.

64 Net jei būtų nuspręsta, kad šio sprendimo 28 punkte minėtame Sprendime *Švedija ir Turco prieš Tarybą* buvo nagrinėjamas tik viršesnis viešas atskleidimo teisės aktų leidimo srityje interesas, ieškovas mano, kad viršesnis viešas atskleidimo interesas reikalauja tokios pačios teisės susipažinti su dokumentais, kalbant apie sritis, kurios, kaip šiuo atveju, susijusios su viešųjų finansų valdymu.

65 Parlamentas tvirtina, kad, kalbant apie ieškovo nuorodą į šio sprendimo 28 punkte minėtą Sprendimą *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, Ataskaita Nr. 06/02 yra pagal Finansinį reglamentą pateikta vidaus audito ataskaita, bet ne išorinė audito ataskaita ar teisinė nuomonė. Ginčijamo sprendimo priėmimo momentu nevyko joks teisės aktų leidimo procesas ir todėl šiuo atveju negalima reikalauti didesnio skaidrumo, kuris garantuojamas Reglamento Nr. 1049/2001 12 straipsnio 2 dalyje. Šio sprendimo 28 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, priimto dėl prašymo leisti susipažinti su teisine nuomone, pateikta teisės aktų leidimo procese, principai negali būti perkelti į šią bylą, kuri susijusi su vidaus audito ataskaita, pateikta su teisės aktų leidimo procedūra nesusijusioje srityje.

66 Parlamentas tvirtina, kad nors ginčijamame sprendime Ataskaita Nr. 06/02 kvalifikuojama kaip „svarbus referencinis dokumentas“, joje nukreipiama į jau vykstantį „jautrų ir sudėtingą sprendimų priėmimo procesą“, bet ne į šiuo metu nevykdomą teisės aktų leidimo procesą. Todėl ieškovas nenustatė jokio viršesnio atskleidimo intereso. Vienintelis ieškovo nurodytas interesas, susijęs su teisės aktų leidimo dokumentais, negali būti taikomas vidaus audito ataskaitai.

67 Todėl ieškovas klaidingai suvokia Ataskaitą Nr. 06/02 kaip tam tikros formos „pasiūlymą dėl teisės aktų“, kurį reikia nagrinėti laikantis šio sprendimo 28 punkte minėtame Sprendime *Švedija ir Turco prieš Tarybą* nurodytų argumentų. Tad visi argumentai dėl būtinybės piliečiams dalyvauti plačioje diskusijoje dėl šios ataskaitos turinio remiantis minėtu sprendimu yra nepagrįsti.

68 Ginčijamame sprendime kategoriškai ir nepagrįstai nenurodoma konfidencialumo būtinybė; priešingai, aprašomos kelios iniciatyvos, kurių imtasi tuo metu, ir priimant sprendimą vis dar vykstantis jautrus ir sudėtingas sprendimų priėmimo procesas. Be to, visi ankstesni bandymai reformuoti nagrinėjamą sritį buvo nesėkmingi ir situacija 2008 m. tapo dar neaiškesnė tiek dėl reformos principų, tiek dėl konkrečių jos

vykdymo aplinkybių. Atsižvelgiant į tai gali būti pagrįstai būgštaujama, kad reformos procesas ir vėl bus nesėkmingas, jei Ataskaita Nr. 06/02 būtų atskleista. Dėl tokio atskleidimo iš esmės būtų galima naudoti tam tikrą šios ataskaitos informaciją siekiant pakenkti diskusijoms ir reformos spartai. Beje, 2008 m. liepą Parlamentas priėmė laikinas ir skubias priemones siekiant išvengti nesėkmingo reformos proceso pavojaus. Todėl ieškovas nepagrįstai tvirtina, kad Parlamentas, atmesdamas prašymą leisti susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, padarė klaidą, nes rėmėsi vykstančiu sprendimo priėmimo procesu.

Bendrojo Teismo vertinimas

69 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad „galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu[,] dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas“.

70 Remiantis nusistovėjusia Bendrojo Teismo praktika, šios išimties taikymas suponuoja, kad turi būti įrodyta, jog dėl susipažinimo su prašomais dokumentais gali kilti konkreti ir reali grėsmė institucijos sprendimų priėmimo proceso apsaugai ir kad šios grėsmės rizika yra protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma (be šio sprendimo 29 ir 30 punktuose minėtos Bendrojo Teismo praktikos, šiuo klausimu taip pat žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Muñiz prieš Komisiją*, T-144/05, nepaskelbta Rinkinyje, 74 punktą).

71 Be to, tam, kad patektų į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, grėsmė sprendimų priėmimo procesui turi būti rimta. Taip, be kita ko, būtų, jei nurodytų dokumentų atskleidimas turėtų esminį poveikį sprendimų priėmimo procesui. Rimtumo įvertinimas priklauso nuo visų bylos aplinkybių, būtent institucijos nurodytų neigiamų pasekmių sprendimų priėmimo procesui dėl nurodytų dokumentų atskleidimo (šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Muñiz prieš Komisiją* 75 punktas).

72 Visų pirma reikia pažymėti, kad Ataskaita Nr. 06/02, kuri yra Parlamento vidaus audito tarnybos pateikta audito ataskaita įgyvendinant Finansinio reglamento 86 straipsnį, yra dokumentas, institucijos priimtas naudoti jos viduje.

73 Be to, akivaizdu, kad šis dokumentas, kuris, vadovaujantis ginčijamu sprendimu, „skelbia principus, kuriais remiantis gali būti grindžiama Parlamento narių padėjėjų veiklos teisinio pagrindo peržiūra“ ir kuriame „pateikiami pasiūlymai, dėl kurių kompetentingos politinės valdžios institucijos privalo priimti sprendimą“, susijęs su klausimu, dėl kurio institucija dar nepriėmė sprendimo.

74 Šiuo aspektu nėra labai ginčijama, kad iki ginčijamo sprendimo Parlamento priimtais sprendimais dėl Parlamento narių statuto iki galo neišnagrinėjamas platesnis Parlamento narių padėjėjų veiklos reformos klausimas. Todėl šiais sprendimais neužbaigiamas Parlamento sprendimų priėmimo procesas, kurį ši institucija vykdo viena arba kartu su Taryba, Komisija ir valstybėmis narėmis.

75 Todėl reikia išnagrinėti, ar ginčijamame sprendime Parlamentas tinkamai nustatė, kad dėl Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimo kiltų didelė grėsmė jo sprendimų priėmimo procesui, ir, jei taip, kad neegzistuoja atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas.

76 Ginčijamame sprendime Parlamentas nurodė, kad vis dar vyko „jautrus ir sudėtingas sprendimų priėmimo procesas <...>, kuriame (Ataskaita Nr. 06/02) buvo svarbus referencinis dokumentas“, ir kad „Parlamento nariams skirtos išmokos jų padėjėjams naudojimas yra jautrus klausimas, kuriuo labai domisi žiniasklaida“ (ginčijamo sprendimo 3 puslapio paskutinė pastraipa). Parlamentas toliau tęsė teigdamas, kad „Ataskaitoje Nr. 06/02 esanti informacija gali būti naudojama siekiant pakenkti diskusijoms dėl sistemos reformos ir jos greitumui“ (ginčijamo sprendimo 4 puslapio viršus). Todėl Parlamentas nurodė, kad „Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimas šiame etape sukeltų rimtą pavojų ne tik jo sprendimų priėmimo, bet ir „kitiems“, procesams, tad Parlamentas pats negalėtų tinkamai įgyvendinti nagrinėjamos reformos“ (ten pat). Toliau ginčijame sprendime Parlamentas pakartojo tą patį teiginį dėl grėsmės jo sprendimų priėmimo procesui.

77 Atsižvelgiant į šiuos ginčijamo sprendimo argumentus darytina išvada, jog atsisakymas leisti susipažinti su dokumentu iš esmės grindžiamas baime, kad Ataskaitoje Nr. 06/02 esanti informacija „gali“ būti naudojama siekiant pakenkti diskusijoms dėl reformos.

78 Tačiau ginčijamame sprendime nėra jokios informacijos, kuri leistų daryti išvadą, kad ši grėsmė sprendimų priėmimo procesui šio sprendimo priėmimo momentu buvo pagrįstai numanoma, o ne vien hipotetinė.

79 Konkrečiai kalbant, ginčijamame sprendime nenurodoma, kad jo priėmimo momentu buvo grėsmė ar bandymai pakenkti vykstančiam sprendimų priėmimo procesui arba objektyvios priežastys, leidžiančios pagrįstai numatyti, kad tokia grėsmė iškils Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimo atveju.

80 Šiuo aspektu tai, kaip Parlamento nariai naudoja jų padėjėjams skirtas išmokas, yra jautrus klausimas, kuriuo labai domisi žiniasklaida, o to ieškovas ne tik neneigia, bet, priešingai, tam pritaria, ir tai savaime dar nėra pakankama objektyvi priežastis būgštauti dėl rimto pavojaus sprendimų priėmimo procesui nekvestionuojant paties principo dėl skaidrumo, kurio reikalaujama EB sutartimi.

81 Panašiai tariamas sprendimų priėmimo proceso sudėtingumas savaime nėra ypatinga priežastis būgštauti dėl to, kad dėl Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimo kiltų rimta grėsmė šiam procesui.

82 Kalbant apie Parlamento nurodytą aplinkybę, kad praeityje nepavyko keli bandymai reformuoti Parlamento narių padėjėjų veiklos, reikia konstatuoti, kad ji nenurodyta ginčijamame sprendime. Ji buvo pateikta pavėluotai Bendrajame Teisme, nenurodant, kad šias nesėkmes lėmė dėl jautrios informacijos atskleidimo kylanti grėsmė sprendimų priėmimo procesui.

83 Bet kuriuo atveju darant prielaidą, jog Parlamentas nustatė, kad dėl Ataskaitos Nr. 06/02 atskleidimo kiltų rimtas pavojus jo sprendimų priėmimo procesui, reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime nepateikti jokie argumentai dėl klausimo, ar viršesnis viešas interesas, nepaisant visko, nereikalauja atskleisti šios ataskaitos.

84 Ginčijamame sprendime pateiktas teiginys, kad „kartotiniame prašyme nenurodytas joks argumentas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą“, neturėtų būti vertinamas kaip vienas iš tokių argumentų. Šiuo aspektu reikia priminti, kad, vadovaujantis Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalimi, prašymą leisti susipažinti su dokumentais pateikęs asmuo nebūtinai turi pagrįsti savo prašymą.

85 Atsižvelgiant į prieš tai išdėstytas aplinkybes, iš kurių matyti, kad Parlamentas neįrodė, jog dėl leidimo susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 kiltų rimta grėsmė jo sprendimų priėmimo procesui, ir bet kuriuo atveju nesugebėjo pagrįsti savo atsisakymo leisti susipažinti su dokumentu viršesnio viešojo intereso nebuvimu, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas nepagrįstas tiek, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02 remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi.

86 Šiomis aplinkybėmis reikia patenkinti ieškinį ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma leisti ieškovui susipažinti su Ataskaita Nr. 06/02.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

87 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

88 Kadangi Parlamentas bylą pralaimėjo, jis padengia ieškovo bylinėjimosi išlaidas pagal jo reikalavimus. Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2008 m. rugpjūčio 11 d. Europos Parlamento sprendimą A (2008) 10636 tiek, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su 2008 m. sausio 9 d. Parlamento vidaus audito tarnybos ataskaita Nr. 06/02 „Išmokų Parlamento narių padėjėjams auditas“.**

2. **Parlamentas padengia savo ir Ciarán Toland bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Paskelbta 2011 m. birželio 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.